

فضای مجازی ناامن

فضای مجازی این روزها ناامن شده است. ناامن به این مفهوم نیست که در آن ششلول بندها با انواع اسلحه در انتظار چکاندن ماشه هستند. ناامن آن نیست که ممکن است به طور فیزیکی مورد حمله قرار بگیری و تاوان حرکت‌های اصولی و منطقیات را بدهی. ناامن به این مفهوم نیست که توان حضور در این فضا را نداشته باشی چرا که با ورودت دهانت را ببندند و تا می‌توانند با ضربه‌های کمر بند چرمی نوازشت بدهند.

ناامن یعنی فروریختن دیوار حرمت‌ها و رواج تهمت‌ها و پایمال کردن واقعیت‌ها و برجیدن بساط اعتماد و گسترده سفره دروغ و جانبداری‌های معنی‌دار.

ناامن یعنی دنیای سیاست را آلوده کردن و بر حقایق موجود در جامعه پشت پا زدن و به هر وسیله‌ای منافع خود و دوستان را تأمین نمودن و در این راه دیگران را قربانی کردن و بی‌آبرو نمودن.

ناامن یعنی در آستانه انتخابات صفر را صد و صد را صفر جلوه دادن. ناامن یعنی آمارهای ساختگی ارائه کردن و افکار عمومی را با یک مشت اطلاعات غلط بمباران نمودن. ناامن یعنی رواج بی‌اخلاقی و قربانی کردن منافع جامعه در پای منافع شخصی و بانندی. ناامن یعنی نسبت‌های ناروا دادن و مردی و مردانگی را در پای چندرغازی تهوع‌آور قربانی کردن.

هر کسی که در ناامن کردن فضای مجازی کوچک‌ترین نقشی داشته باشد باید از خدا بترسد. قرار گرفتن در پشت اسامی جعلی و عقده خالی کردن در قالب ناشناس‌ها کجایش می‌تواند در زمره کارها و اقدامات قابل قبول قرار گیرد.

وقتی کارها برای خدا و نوشتن‌ها و ادعاها و میدان‌داری‌ها در راستای جلب رضایت خلق خدا نباشد اوضاع رفته‌رفته خطرناک می‌شود. گاهی وقتها یک مطلب، یک جمله و یک اقدام می‌تواند مشت خیلی‌ها را باز بکند و نقاب از چهره خناسان کنار بزند. در این حال کسانی که با نقابی بر چهره، عاملی برای بازی با حیثیت و آبروی دیگران بودند با دست خود آبرویشان را می‌برند تا دگر بار نتوانند با رفتارهای دوگانه ادای مصلحان، مبارزه کنندگان با فساد و بی‌عدالتی را در آورند و سنگ مردم‌داری، حق‌جویی، جوانمردی، انسانیت، بزرگ‌مردی و پایبندی به اصول را به سینه بزنند.

ترس از این است که هر چه به اسفندماه نزدیک بشویم بر دامنه دروغ، ریا و تزویر و حمله به حق و حقیقت افزایش پیدا بکند و نامردی و چشم بر حقایق بستن به عادی‌ترین اعمال تبدیل گردد.

ولی درهرحال باید توجه داشت که:

و مکروا و و مکرالله والله خیرالماکرین